

Лекција 3
Чији је то проблем?
Како се деле друштвене одговорности?

Васпитно-образовни циљеви	Размотрити заједничку природу одговорности према друштвеним проблемима.
Задачи	Ученици дискутују о одговорности према одређеном друштвеном проблему. Ученици надопуњују оквир за размишљање. Ученици писмено одговарају на постављена питања.
Наставна средства	Копије „писма“ (наст.лист 6.3.) Табла. Папир за индивидуално писање ученика.
Методe	Структурирана анализа. Анализа и дискусија у малим групама. Постизање договора и преговарање. Индивидуално писање.

Концептуално учење

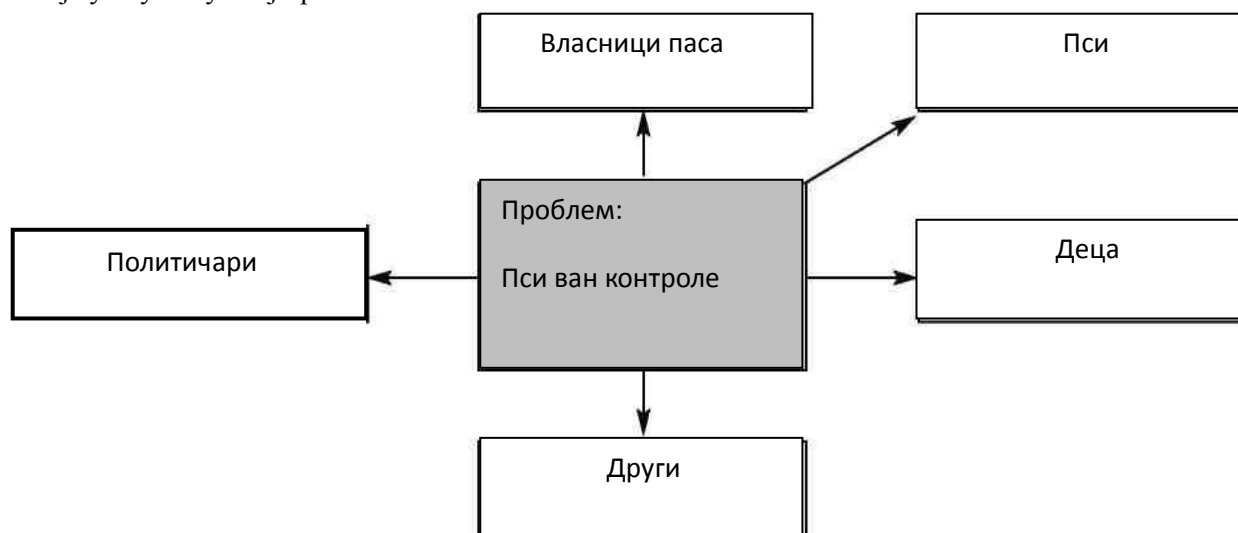
Друштвени проблем: Проблем који су искусили сви или многи чланови заједнице, а одговорност деле различити делови заједнице или заједница као целина. Одговорност за неки друштвени проблем не морају, нужно, подједнако делити укључене стране.

Ток часа

Наставник представља измишљено писмо упућено једним локалним новинама. Оно садржи притужбе у вези два друштвена проблема који брину становнике града.

Наставник тражи од ученика да а) идентификују проблеме и б) направе списак одговорних људи за оба проблема. Наставник може да помогне у овоме, цртајући на табли оквир размишљања на начин приказан испод.

Ко је укључен у овај проблем ?

Групни рад

Први корак

Поделити ученике у групе од троје или четворо. Сваком ученику у групи дати одређен број поена једнак броју укључених страна.

Други корак

Сваки члан групе прво дели поене међу странама, на основу тога шта они мисле како одговорност за проблем треба да буде подељена. На пример, деца и пси могу остати без поена, али власници паса и политичари би могли међусобно да поделе поене или би један од њих могао да добије више поена од другог.

Трећи корак

Када сваки члан групе донесе одлуку, редом презентују једни другима своје идеје, наводећи своје разлоге. Ученици у овој фази могу да промене своје мишљење. На крају, свака група сабира поене додељене странама. Ово показује како група, као целина, мисли да би се одговорност за овај проблем требала поделити.

Наставник расправља с целим разредом о закључцима до којих су дошле различите групе.

Ако време дозволи, поновити вежбу с проблемом отпада и смећа. или је заменити проблемом који је релевантнији за локалитет школе, а изазовнији за групу.

Напомена

Проблеми приказани у овим примерима подесни су за ученике који још увек немају искуства у учествовању у дискусијама везаним за политичке проблеме. То је зато што су они конкретни, видљиви и релативно једноставни за разумевање (иако их је, још увек, прилично тешко решити). Старији или напреднији ученици могу расправљати о сложенијим проблемима као што су незапосленост или расизам, користећи исту врсту оквира за размишљање.

Четврти корак: Дискусија која произилази из вежбе

На крају, наставник тражи од ученика да размисле да ли људи, генерално, преузимају довољно одговорности за своје поступке. Ако не преузимају, размислити како их убедити да то ураде. Да ли ће образовање помоћи на неки начин? Или је потребно створити нове законе, или увести оштрије казне? Ако би требало да локалне или државне власти прихвате одговорност за одређене проблеме, питати ученике о могућим трошковима и како их покрити. Наставник, такође, може да тражи од разреда да размотри улогу младих људи у решавању друштвених проблема ове врсте. Да ли би они требало да буду ослобођени одговорности због година које имају? Да ли је добро да млади препусте проблеме у заједници одраслима? Таква питања би могла бити основа за писмени задатак.